

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE

21.02.2007. godina
Beograd

prouzrokovanje štete odgovornost za štetu objektivna

Rev. 12/07

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Jelene Borovac, Vlaste Jovanović, mr Ljubice Jeremić i Biljane Dragojević, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženih BB i VV, koje zajednički zastupa BA, advokat, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu Gž. 1443/06 od 02.11.2006. godine, u sednici održanoj 21.02.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu Gž. 1443/06 od 02.11.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Zrenjaninu br. P 2683/04 od 24.03.2006. godine: delimično je usvojen tužbeni zahtev pa su obavezani tuženi da tužiocu na ime naknade nematerijalne štete solidarno isplate za pretrpljene fizičke bolove 72.000,00 dinara, za pretrpljeni strah 72.000,00 dinara, za duševne bolove zbog naruženosti 72.000,00 dinara i za duševne bolove zbog umanjjenja životne aktivnosti 120.000,00 dinara, sa zakonskom zateznom kamatom na te iznose od 24.03.2006. godine do isplate; stavom drugim izreke odbijen je tužbeni zahtev tužioca preko dosuđenog do traženog iznosa naknade svih vidova nematerijalne štete sa kamatom.

Presudom Okružnog suda u Zrenjaninu Gž. 1443/06 od 02.11.2006. godine odbijena je tužiočeva žalba i potvrđena prvostepena presuda u odbijajućem delu, a usvojena je žalba tuženih, tako što je tužbeni zahtev u celosti odbijen. Tužilac je obavezan da tuženima solidarno naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 267.470,00 dinara.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu tužilac je izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu odredbe člana 399. Zakona o parničnom postupku, u vezi sa odredbom člana 491. stav 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je našao da revizija nije osnovana.

Nije učinjena bitna povreda iz člana 361. stav 2. tačka 9. Zakona o parničnom postupku, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti. Načelo slobodne ocene dokaza iz člana 8. ZPP sadrži ovlašćenje suda na slobodnu ocenu rezultata dokazivanja, zbog čega nema bitne povrede iz člana 361. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju se u tužiočevoj reviziji ukazuje kao na povredu načela neposrednosti, jer drugačija ocena izvedenih dokaza od strane suda u odnosu na ocenu dokaza od strane tuženog ne predstavlja bitnu povredu odredaba parničnog postupka.

Revizijski navodi o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tuženi su angažovali tužioca da obavlja poslove čišćenja kukuruza upotrebom poljoprivredne mašine - komušaljke. Ova mašina, čiji su imaoci tuženi, sastoji se od horizontalno postavljenih valjaka čijim se okretanjem čisti kukuruz i zaštitne metalne mreže ispod koje se ne sme stavljati ruka, jer u suprotnom, dok mašina radi postoji opasnost od povređivanja radnika povlačenjem ruke od valjaka koji se velikom brzinom okreću oko svoje ose. Pre početka rada, tužilac je od strane ostalih radnika bio upozoren da se ne sme stavljati ruka ispod metalne mreže dok je mašina u pogonu, a dan pre tužiočevog povređivanja, tuženi BB je stavio ruku ispod mreže i ubacio kukuruz, pa je mašina povukla njegov prst, ali je on tada izbegao povredu. Tužilac je 15.09.1999. godine povređen, upravo, tako što je stavio ruku ispod zaštitne mreže, pa su dva valjka mašine naglo uvukla tužiočevu šaku. Kada su čuli zapomaganje, ostali radnici su prišli tužiocu, a jedan od njih je isključio mašinu. Ceo događaj trajao je oko jedan minut, ali je brzina obrtaja valjaka bila veoma velika, pa tužiočeve povrede ne bi bile manje i da je mašina bila odmah zaustavljena. Pretrpeo je telesne povrede u vidu nagnječenja četvrtog i petog prsta desne šake zbog čega je tužiocu izvršena amputacija ta dva prsta. Usled povređivanja tužilac je trpeo fizičke bolove i strah i duševne bolove zbog umanjjenja životne aktivnosti i naruženosti.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilna je ocena drugostepenog suda da tuženi kao imaoci opasnih stvari nisu odgovorni za štetu koja je prouzrokovana tužiocu.

Prema odredbi člana 177. stav 2. Zakona o obligacionim odnosima, imalac opasne stvari oslobađa se od odgovornosti ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili trećeg lica, koju on nije mogao predvideti i čije posledice nije mogao izbeći ili otkloniti. U konkretnom slučaju, isključivi uzrok štete je nepravilno rukovanje mašinom od strane tužioca, koji je stavljanjem ruke ispod zaštitne mreže mašine kod valjka prouzrokovao svoje povređivanje. Tuženi, pri tom, nisu mogli izbeći niti otkloniti štetne posledice, jer su prethodno upozorili tužioca o načinu rada na mašini, a utvrđeno je da bi povrede koje je tužilac pretrpeo nastale i da je mašina ranije bila isključena i zaustavljena. Svi radnici su bili upoznati sa načinom rada mašine sa jednostavnim mehanizmom koja je inače u uobičajenoj upotrebi u seoskim zemljoradničkim domaćinstvima, pa je u skladu sa tim tužilac trebalo da rukuje mašinom sa potrebnom pažnjom. Kako konkretno postoje uslovi da se tuženi u smislu odredbe člana 177. stav 2. ZOO oslobode odgovornosti za štetu koja je nastala isključivo tužiočevom radnjom, drugostepeni sud je preinačenjem i odbijanjem tužbenog zahteva pravilno primenio materijalno pravo

Navodi revizije kojima se osporava utvrđeno činjenično stanje nisu dozvoljeni, što je izričito regulisano čl. 398. stav 2. ZPP, pa nisu bili predmet ocene revizijskog suda. Nisu osnovani ni navodi revizije, kojima je prigovoreno stručnosti izabranog veštaka, jer je stručnjak - inženjer poljoprivredne struke kvalifikovan za veštačenje ispravnosti mašine i uzročnosti njenog rada i nastalih povreda. Veštak je na primedbe tužioca odgovorio, a prvostepeni sud je isti valjano ocenio i naveo razloge iz kojih je nalaz veštaka prihvatio.

Iz navedenih razloga, odlučeno je kao u izreci na osnovu člana 405. stav 1. ZPP.

Predsednik veća - sudija,

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

nn